

Sygn. akt VII K 791/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 marca 2016 roku

Sąd Rejonowy – w Piotrkowie Tryb. VII Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: SSR Joanna Cisak-Nieckarz

Protokolant: sekretarz sądowy Dawid Lesiakowski

przy udziale Prokuratora: Beaty Wojciechowskiej

po rozpoznaniu w dniu 30.03.2016 roku

sprawy **T. S.**, syna J. i W. z d. J., urodzonego (...) w W.

oskarżonego o to, że:

w dniu 07 listopada 2015r. około godz. 17:10 na drodze (...)0,9km, pow. (...), woj. (...) prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny samochód osobowy marki V. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości prowadzącym do stężenia: I badanie o godz. 17:15 – 1,12mg/l, II badanie o godz. 18:13 - 0,91mg/l, III badanie o godz. 18:19 – 1,02mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu czym umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk

1. oskarżonego **T. S.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 178a § 1 kk i za to na podstawie art. 178a § 1 kk wymierza oskarżonemu karę grzywny w liczbie 100 (stu) stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwudziestu) złotych,
2. na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia w strefie ruchu lądowego pojazdów mechanicznych kategorii B na okres 3 (trzech) lat;
3. na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka wobec oskarżonego T. S. świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 (pięć tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;
4. na podstawie art. 63 § 3 kk zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonego w pkt 2 zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 13.11.2015 roku;
5. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70 (siedemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 200 (dwieście) złotych tytułem opłaty.

Sygn. akt VII K 791/15

UZASADNIENIE

W toku przewodu sądowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 7 listopada 2015 roku, około godz. 17.10 na (...) T. S. prowadził pojazd mechaniczny marki V. (...) o nr rej. (...). Kierujący został zatrzymany przez funkcjonariuszy Policji do kontroli i poddany badaniom trzeźwości.

/dowód: notatka urzędowa- k. 1

wyjaśnienia oskarżonego – k. 7v/

Badania przeprowadzone na zawartość alkoholu wykazały, że T. S. jest w stanie nietrzeźwym wynoszącym o godzinie 17.15 – 1,12 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, o godzinie 18.13 – 0,91 mg/l i o godzinie 18.19 – 1,02 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

/dowód: protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym- k. 2/

T. S. ma 48 lat, legitymuje się wykształceniem zawodowym, z zawodu rolnik, jest żonaty, ma na utrzymaniu żonę i dziecko, prowadzi gospodarstwo rolne, dochody oskarżonego oscylują w granicach 4.000 złotych w skali miesiąca. Nie był uprzednio karany.

/dane podane przez oskarżonego do protokołu przesłuchania - k. 3-3v

karta karna – k. 9/

Przesłuchiwany w charakterze podejrzanego T. S. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Jak wyjaśnił, w dniu 07.11.2015r oku spożywał alkohol od godz. 16.00. Wypił około 0.5 litra wódki. Zamierzał pojechać na cmentarz, do brata. Posiada 6 kategorii prawa jazdy, uprawnienia są mu niezbędne do prowadzenia gospodarstwa rolnego, wpływy z gospodarstwa stanowią dochód całej rodziny, zaciągnął kredyt hipoteczny na budowę chlewni. Wyraził gotowość dobrowolnego poddania się karze.

/wyjaśnienia oskarżonego - k. 7v-8/

W przedmiotowej sprawie fakt popełnienia czynu przez oskarżonego i jego wina nie budzą wątpliwości, w świetle zgromadzonych dowodów, w tym samych wyjaśnień oskarżonego, który podał, że spożywał alkohol przed zdarzeniem – a te wyjaśnienia nie budzą wątpliwości, oraz protokołu z przebiegu badania stanu trzeźwości. Dokument ten sporządzony został w sposób jasny i przejrzysty, a stężenie alkoholu podane zostało we właściwych jednostkach (mg/ l). Badania stanu trzeźwości przeprowadzone zostały zgodnie z wymogami określonymi w przepisach art. 129 ust. 2 pkt 3, art. 129 i ust 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2012, poz. 1137 tekst jedn.).

Stąd też na podstawie tak zebranego materiału dowodowego Sąd przypisał oskarżonemu popełnienie przestępstwa polegającego na tym, że w dniu 7 listopada 2015 roku na (...) T. S. prowadził po drodze publicznej pojazd mechaniczny marki V. (...) o nr rej. (...), będąc w stanie nietrzeźwości stanie nietrzeźwym wynoszącym o godzinie 17.15 – 1,12 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, o godzinie 18.13 – 0,91 mg/l i o godzinie 18.19 – 1,02 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Zachowaniem tym wyczerpał dyspozycję art. 178a § 1 kk.

Stan nietrzeźwości w myśl art. 115 § 16 kk zachodzi wówczas, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Oskarżony niewątpliwie spożywał alkohol i w związku z tym znajdował się w stanie nietrzeźwości, co ponad wszelką wątpliwość wynika z protokołu badania trzeźwości. Kierując samochodem osobowym w stanie nietrzeźwości, zrealizował więc znamiona zarzucanego mu czynu stanowiącego przestępstwo z art. 178a§ 1kk.

W ocenie sądu wina oskarżonego została udowodniona, działał on umyślnie z zamiarem bezpośrednim. W momencie podejmowania przypisanego mu działania przestępnego był on osobą dojrzałą, zdolną do rozpoznania bezprawności swojego czynu.. Oskarżony jest zdolny do rozpoznania bezprawności swojego czynu, znajduje się w sytuacji, która nie wyklucza możliwości dania posłuchu normie prawnej. W realiach tej sprawy nie zachodzą okoliczności wyłączające bezprawność czynu oskarżonego lub jego winę.

Czyn oskarżonego charakteryzuje się znacznym stopniem społecznej szkodliwości. Za taką oceną przemawia rodzaj i charakter naruszonego dobra – stworzenie potencjalnego zagrożenia w ruchu drogowym, jak i zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu.

Kara grzywny w liczbie 100 dziennych stawek dziennych jest adekwatna do stopnia winy oskarżonego oraz stopnia społecznej szkodliwości jego czynu, a uwzględnia:

a/ okoliczności obciążające:

- ponad czterokrotnie przekroczony ustawowy próg trzeźwości;

b/ okoliczności łagodzące:

- uprzednią niekaralność,

- przyznanie się do popełnienia zarzucanego czynu,

- złożenie wniosku o dobrowolne poddanie się karze.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd wziął pod uwagę również cele ogólnoprewencyjne. Ich istota polega na wpływaniu - także poprzez jej niezbędną, to jest konieczną surowość - na kształtowanie postaw moralnych, organizujących społeczeństwa, wiarę w nie i ufność w celowość przestrzegania norm systemu te tworzących. Orzeczone kara będzie zatem mieć także wpływ na każdego, kto w jakikolwiek sposób dowiedział się o przestępstwie i zapadłym orzeczeniu. Chodzi przy tym nie tylko o wpływ na środowisko sprawcy, ale i na innych członków społeczeństwa. Kara jest bowiem również jednym z ważnych środków zwalczania przestępczości, tak w sensie jej funkcji odstraszałającej, jak i w zakresie kształtowania społecznie pożądanego postaw. Chodzi o to, aby nawet osoby skazane wdrażać do poszanowania zasad współżycia społecznego oraz do przestrzegania porządku prawnego i tym samym przeciwdziałać powrotowi do przestępstwa.

Kara grzywny stanowi realną dolegliwość, jaka dotknie sprawcę pozostawiając go w przekonaniu negatywnej oceny czynu, którego się dopuścił.

Przy kształtowaniu wysokości grzywny (jednej stawki dziennej na kwotę 20,00 zł) Sąd miał na uwadze treść art. 53 § 2 kk i 33 § 3 kk.

Ponieważ oskarżony dopuścił się przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w ruchu drogowym w stanie nietrzeźwości, Sąd zobligowany był - na podstawie art. 42 § 2 k.k. - orzec zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych lub pojazdów mechanicznych określonego rodzaju. Ten środek karny ma nie tylko charakter represyjny, lecz także pełni funkcję prewencyjną, poprzez wyeliminowanie osoby stwarzającej zagrożenie dla bezpieczeństwa w ruchu lądowym. W ocenie Sądu pozbawienie oskarżonego uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi kategorii B na okres 3 lat (z woli ustawodawcy, poczynając od 18.05.2015r. jest to wymiar minimalny) zapewni realizację wychowawczych i zapobiegawczych celów wskazanego środka karnego, a uwzględnia tak okoliczności łagodzące, jak i obciążające. Sąd (zgodnie z wnioskiem Prokuratora) ograniczył zakaz prowadzenia pojazdów do określonej kategorii, mianowicie – B. Niewątpliwie zakaz powinien dotyczyć tego pojazdu, który sprawca prowadził, popełniając przestępstwo lub wykroczenie (wyr. SN z dnia 10 czerwca 1991 r., II KRN 57/91, z aprobowaną glosą R.A. Stefańskiego, PS 1994, nr 3, s. 83-91; wyr. SN z dnia 6 lipca 2006 r., IV KK 146/06, OSP 2007, nr 1, poz. 18 z glosą aprobowaną R.A. Stefańskiego, OSP 2007, nr 1, s. 110-113; wyr. SN z dnia 4 grudnia 2006 r., V KK 360/06, OSNKW 2007, nr 1, poz. 7 z glosą krytyczną A. Bajończyka, PnD 2007, nr 5, s. 19-25; wyr. SN z dnia 10 stycznia 2007 r., III KK 434/06, Biul. PK 2007, nr 2, poz. 1.2.5; wyr. SN z dnia 10 stycznia 2007 r., III KK 437/06, OSNKW 2007, nr 3, poz. 29; wyr. SN z dnia 2 lutego 2007 r., V KK 423/06, Biul. PK 2007, nr 3, poz. 1.2.2, Biul. PK 2007, nr 7, poz. 1.2.4; wyr. SN z dnia 6 lutego 2007 r., III KK 446/06, OSN Prok. i Pr. 2007, nr 7-8, poz. 4; wyr. SN z dnia 14 marca 2007 r., III KK 494/06, Biul. PK 2007, nr 9, poz. 1.2.7; wyr. SN z dnia 22 marca 2007 r., II KK 407/06, Biul. PK 2007, nr 9, poz. 1.2.3; wyr. SN z dnia 22 marca

2007 r., II KK 421/06, Biul. PK 2007, nr 9, poz. 1.2.8; wyr. SN z dnia 27 lutego 2007 r., II KK 382/06, Biul. PK 2007, nr 9, poz. 1.2.2; wyr. SN z dnia 28 marca 2007 r., II KK 362/06, OSN Prok. i Pr. 2007, nr 9, poz. 3; wyr. SN z dnia 18 kwietnia 2007 r., V KK 56/07, Biul. PK 2007, nr 13, poz. 1.2.4; wyr. SN z dnia 24 kwietnia 2007 r., IV KK 492/06, Biul. PK 2007, nr 11, poz. 1.2.7; A. Herzog, Z problematyki..., s. 30-6; M. Leciak, Zakaz prowadzenia pojazdów..., s. 26-32).

Zakres przedmiotowy zakazu może być określony przez wymienienie pojazdów, których dotyczy, jak też przez wyłączenie niektórych z nich. Aktualny pozostaje pogląd Sądu Najwyższego, że ograniczenie zakazu prowadzenia pojazdów do "zakazu dotyczącego jedynie pojazdów określonego rodzaju może być dokonane od strony "pozytywnej" [tj. poprzez wymienienie rodzaju czy rodzajów pojazdów objętych orzeczoną karą, obecnie środkiem karnym zakazu], ale i od strony "negatywnej" [tj. poprzez wyłączenie spod orzeczonej kary, obecnie środka karnego] zakazu pojazdów danego rodzaju" (wyr. SN z dnia 16 czerwca 1994 r., II KRN 101/94, OSNKW 1994, nr 7-8, poz. 45, z aprobowaną glosą R.A. Stefańskiego, WPP 1995, nr 1, s. 88-92).

Czyn oskarżonego, na tle dotychczasowej drogi życiowej ma charakter incydentalny. Oskarżony posiada szerokie uprawnienia do kierowania pojazdami mechanicznymi. Uprawnienia te wykorzystuje w prowadzeniu gospodarstwa rolnego o znacznej powierzchni. Wpływ z gospodarstwa stanowią dochód całej rodziny. Rozszerzenie środka karnego na wszystkie kategorie uprawnień jest nie do pogodzenia z celami represyjno-wychowawczymi tego środka i dotyka nie tylko oskarżonego, ale przede wszystkim jego rodzinę.

Nadto dodatkową realną dolegliwością jest środek karny pod postacią świadczenia pieniężnego, którego wysokość - z woli ustawodawcy - jest limitowana w dolnej granicy kwotą 5.000 złotych. Na takim też poziomie został w tej sprawie orzeczony. Przy czym środek ten ma aktualnie charakter obligatoryjny.

Okres zatrzymania prawa jazdy zaliczono na poczet orzeczonego środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Omyłkowo wskazano podstawę prawną zaliczenia – art. 63 § 3 kk, zamiast § 4 wskazanego przepisu.

W oparciu o art. 626 § 1 kpk w zw. z art. 618 § 1 kpk, art. 616 § 2 kpk, art. 627 kpk Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa:

a/ tytułem zwrotu wydatków związanych z udziałem w sprawie kwotą 70 zł obejmującą:

- opłatę przewidzianą za udzielenie informacji z rejestru skazanych –30 zł
- ryczał za doręczenia korespondencji w postępowaniu przygotowawczym oraz sądowym – łącznie 40 zł (§ 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym /Dz. U. Nr 108, poz. 1026 z późn. zm./),

b/ tytułem opłaty kwotą 200 złotych - ustalono na podstawie art. 3 ust 1 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity Dz. U. z 1983 roku , Nr 49, poz. 223 z późn. zm.).

Wyrok zmieniony wyrokiem Sądu Okręgowego w Piotrkowie Tryb. IV Wydział Karny z dnia 21.06.2016r. sygn.akt IV Ka 272/16.